

ماه تقسیم روزی مؤمنان

ماه شعبان یکی از سه ماه پر فضیلتی است که هر انسان مؤمنی می‌تواند از آن برای نزدیک شدن به خداوند و پیامبر او یاری جوید و خود را در چشمه سار این ماه پاک نماید ...

ماه تقسیم روزی مؤمنان/ماه پیامبر اعظم(ص)

ماه شعبان، ماهی است منسوب به پیامبر اعظم(ص) که خود می‌فرمودند: "شعبان ماه من است و رمضان ماه امت من و می‌فرمودند خدای ببخشايد و پیامبرزد او را که با پاس داشتن حق ماه من، مرا یاری کند."

ماه شعبان یکی از سه ماه پر فضیلتی است که هر انسان مؤمنی می‌تواند از آن برای نزدیک شدن به خداوند و پیامبر او یاری جوید و خود را در چشمه سار این ماه پاک نماید و به سوی کمال رود و این سخن مولای متقیان امام علی(ع) را درباره این ماه پر فضیلت به کار بندد که فرمودند: «از آن روز که پیام پیامبر(ص) را درباره شعبان شنیده‌ام هرگز روزه آن ماه را از دست نداده‌ام و اگر خدا بخواهد هرگز نیز آنرا از دست نخواهم داد.>

از پیامبر گرامی اسلام(ص) نیز نقل است که آن حضرت این ماه را روزه می‌داشت و به ماه رمضان وصل می‌کرد و می‌فرمود: «شعبان ماه من است هر که یک روز از این ماه را روزه بدارد بهشت بر او واجب می‌شود.>

از حضرت امام صادق (ع) نیز نقل است که چون ماه شعبان فرا می‌رسید حضرت امام سجاد(ع) اصحاب خود را جمع می‌کرد و می‌فرمود: «ای گروه اصحاب من می‌دانید این چه ماهی است، این ماه شعبان است و حضرت رسول (ص) می‌فرمود: شعبان ماه من است پس روزه بدارید این ماه را برای محبت پیغمبر خود و تقرب به سوی پروردگار خود که از پدرم حسین (ع) شنیدم که فرمود: از پدرم امیرالمؤمنین(ع) شنیدم که هر که ماه شعبان را برای محبت پیغمبر خود تقرب به سوی خدا دوست بدارد خدا او را نزدیک گرداند به کرامت خود در روز قیامت و بهشت را بر او واجب نماید.>

از پیامبر گرامی اسلام(ص) نیز نقل است که آن حضرت این ماه را روزه می‌داشت و به ماه رمضان وصل می‌کرد و می‌فرمود: «شعبان ماه من است هر که یک روز از این ماه را روزه بدارد بهشت بر او واجب می‌شود.>

در قسمتی از خطبه مشهور پیامبر(ص) به مناسبت ماه شعبان آمده است: ... شعبان ماه شریفی است و آن ماه من است. حاملان عرش آن را بزرگ می‌شمارند و حق آنرا می‌شناسند. آن ماهی است که در آن همچون ماه رمضان، روزی بندگان زیاد می‌گردد و در آن بهشت آذین بسته می‌شود و این ماه را شعبان نامیده‌اند زیرا در آن ارزاق مؤمنان تقسیم می‌شود و آن ماهی است که عمل در آن چند برابر می‌شود و کار نیکو هفتاد برابر ثمره می‌دهد.

بنابر آنچه در این خطبه وارد شده است: شعبان ماه پیامبر اکرم(ص) است. فرشتگان احترام این ماه را کاملاً رعایت می‌کنند. ارزاق مردمان، به ویژه روزی معنوی آنان در این ماه تقسیم می‌شود. در این ماه، فرشتگان بهشت را زینت می‌دهند، تا مؤمنان به آن وارد شوند. خداوند به فضل خود، حسنات مردم را در این ماه هفتاد برابر پاداش می‌دهد و از گناهان آنان درمی‌گذرد.

بنابر آنچه در حدیثی دیگر آمده، این ماه ماهی است که: در هر پنجشنبه ماه شعبان، آسمان‌ها زینت بسته می‌شود، پس فرشتگان به دعا می‌پردازند که پروردگارا! آن‌کس را که در این روز روزه بدارد، ببخشاى و دعایش را اجابت فرماى. پس هر کس که در این روز دو رکعت نماز گذارد و در هر رکعت آن یک مرتبه سوره حمد و یکصد مرتبه سوره توحید را بخواند و بعد از نماز نیز یکصد مرتبه صلوات بفرستد، خداوند تمامی حاجت‌های دینی و دنیایی او را اجابت می‌فرماید.

اهمیت شب نیمه شعبان

در میان تمامی روزها و شب‌های این ماه، شب نیمه ماه که شب ولادت حضرت حجت بن الحسن(ع) است از شرافتی ویژه برخوردار است. پیامبر اکرم(ص) این چنین از اهمیت این شب خبر می‌دهند: من شب نیمه شعبان خوابیده بودم که جبرئیل به نزد آمد و گفت: ای محمد! آیا در این شب می‌خوابی؟ گفتم: ای جبرئیل! مگر این شب چه شبی است؟ جبرئیل گفت: این شب، شب نیمه شعبان است. ای محمد برخیز! پس مرا از بستر خواب بلند نمود و آنگاه مرا به بقیع برد و گفت: سرت را بلند کن و به آسمان بنگر. این

شبی است که در آن درب‌های آسمان و در رحمت الهی و رضایت او گشوده می‌گردد... ای محمد! هر کس این شب را تا صبح به تکبیر، تسبیح، تهلیل، دعا، نماز، قرائت قرآن، انجام مستحبات و استغفار بگذراند، بهشت منزل و آرامشگاه او خواهد بود.

در حدیثی دیگر چنین آمده است که پیامبر اکرم(ص) به هنگام حلول این ماه فرمودند: "شعبان ماه من است، خداوند رحمت فرماید آنکس را که مرا در ماهم یاری رساند." هر چند اطاعت از دستورهای پیامبر اکرم(ص)، مصداق کامل کمک به ایشان در این ماه است، اما می‌توان صلوات بر ایشان و اهل بیت مکرم(ع) را نیز از مصادیق اعانت ایشان دانست. از این روست که بسیاری از بزرگان به کثرت صلوات در این ماه سفارش می‌نموده‌اند.

دعای کمیل اگر چه بنا به سنت معمول در شب‌های جمعه قرائت می‌شود، اما ویژه این شب نیز است هرچند خواندن آن در شب‌های دیگر نیز بسیار بافضیلت است.

بنابر آنچه در حدیثی دیگر آمده است: "خداوند به ذات مقدس خود سوگند خورده است که هر کس را در این ماه به او پناه برده و از او درخواست کند از رحمت خود محروم ننماید." بنابر روایت کمیل یار باوفا و بامعرفت امیرالمؤمنین(ع) در جلسه‌ای یکی از یاران حضرت از ایشان درباره آیه شریفه «فیه یفرق کلّ أمر حکیم» سؤال کرد، ایشان نیز در تفسیر شب قدر که امور آدمیان در آن مقدر می‌شود به بیان اهمیت شب نیمه شعبان پرداختند و به خصوص بر خواندن دعای حضرت خضر(ع) در این شب تأکید کردند.

پس از اتمام جلسه و آنگاه که کمیل به منزل خود بازگشت، باز به نزد حضرت مراجعه کرد تا دعای خضر را از ایشان فرا گیرد. حضرت نیز نخست او را امر به نوشتن کردند و آنگاه دعای معروف کمیل را برای او خواندند و سرانجام او را به خواندن این دعا در شب نیمه شعبان سفارش فرمودند. دعای کمیل اگر چه بنا به سنت معمول در شب‌های جمعه قرائت می‌شود، اما ویژه این شب نیز است هرچند خواندن آن در شب‌های دیگر نیز بسیار بافضیلت است.

از همین روست که شب نیمه شعبان فضیلت همچون شب‌های قدر معروف است. روایات متعددی از امام جعفر صادق(ع) و امام محمد باقر(ع) نیز به این مطالب گواهی می‌دهد. از این روست که فضائل و نیز اعمال ویژه این شب بسیار بیشتر از فضائل و اعمال دیگر شب‌های مبارک سال همچون شب ولادت پیامبر اکرم(ص) شب ولادت حضرت امیرالمؤمنین(ع) و نیز شب ولادت حضرت فاطمه زهرا(س) می‌باشد.